

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns, Dimarts, dimecres i divendres de l'Octava de Pasqua, a tres quarts de NOU del matí, **rés de laudes**, i a les NOU, **Missa de Pasqua**.

El dijous, a 2/4 de CINC de la tarda, **Adoració eucarística**, i a les SIS, **Missa de l'Octava**, a la capella fonda.

Dimecres dia 23,
Sant Jordi, màrtir. Patró secundari de Catalunya.

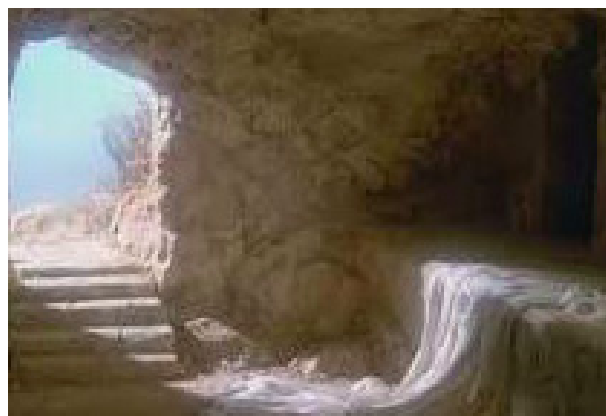
Divendres dia 25,
Sant Marc, evangelista.

Dissabte dia 26,
Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església. Festa.
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda.

Diumenge dia 27,
La Mare de Déu de Montserrat. Patrona principal de Catalunya.

A les DEU del matí, **Missa matinal**. A 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a la capella fonda.

Quan Jerusalem encara dormia, les deixebles van rebre l'impacte emocional. Allò que semblava un fracàs, - la mort violenta del just -, va capgirar el meta-relat convencional. Els anants i vinents cap al lloc del sepulcre disposat pel d'Arimatea ens mostren una comunitat trasbalsada que, al capvespre d'aquell mateix diumenge, es trobava reunida en aquella casa del cor de la ciutat. Els cronistes ens fan veure el desànim d'alguns membres del grup, personificat en els dos d'Emaús. Però també ens reporten els moments viscuts quan el ressuscitat se'ls apareix durant aquells primers cinquanta dies. Perquè la Pasqua de Jesús es manifesta en la missió dels apòstols i en el llevat que ha de fer créixer la massa (metàfora oberta que evoca el misteri del Regne).

PASQUA, MÉS ENLLÀ DEL RELAT

El relat, no és el tot d'allò que la petita comunitat va viure aquell matí del primer dia de la setmana, en aquella ciutat allunyada de la metròpoli. En l'imaginari dels evangelistes hi descobrim la poètica de la vida en tots els seus paisatges. Podem intuïr-hi com, allò que s'esdevingué en el misteri de la creu, esbotza els horitzons tancats del llenguatge i ens allibera d'aquell etern retorn laberíntic, intrincat i confús, a l'estil de Borges. I és que els cristians no restem segrestats en un relat, encara que la seva memòria ens sigui imprescindible.

La fe pasqual expressa que la mort de Jesús a la creu transcendentalitza l'instant del moment històric, de l'estat emocional i de l'àmbit cultural. Així, la creu es converteix en el símbol (perquè inclou, integra i uneix i projecta) d'un tot reconciliat, obert a la totalitat i a la plenitud dels existenciaris. Perquè Déu és. Senzillament, és. I és que, els qui caminen pel camí de la vida com a pelegrins, cada matí, en alçar els ulls al cel, s'admoren, es meravellen i senten la joia de l'Esperit. Fins i tot, més enllà del relat.

Josep Molist i Rifà, prevere

El camí quaresmal ha estat viscut com un moment de gràcia, d'aprofundiment en el misteri de Crist, a través de la Paraula i en les celebracions litúrgiques, amb temps per a l'oració i la reflexió. Els infants de catequesi també van viure aquesta preparació del Misteri pasqual. Un dia vam fer el via crucis, descobrint el camí que feu Jesús, i el nostre camí amb ell. A través del joc també van aprofundir el sentit dels misteris i les celebracions cristianes. La paràbola del Pare misericordiós va ser el fil conductor de la iniciació d'uns infants que es reconeixen com a fills estimats de Déu.

Just els dies abans de Rams vam finalitzar el curs de formació de lectors. Han estat cinc trobades on hem anat aprofundint el sentit de la lectura cùltica de la Paraula de Déu en l'assemblea litúrgica. El darrer dia de la formació, vam dedicar-lo a preparar i organitzar les lectures de les celebracions dels dies sants. Ens hem preparat per viure la Setmana santa a través de la Paraula proclamada, amb mirada esperançada en un món marcat per la desesperança.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 20, a les deu del matí, pels rectors difunts de la parròquia. **I a 1/4 d'una del migdia**, per en Josep Bartrina en el 56è aniversari i per la Montserrat Muns Armadans en el 8è aniversari

Dilluns dia 21, pels esposos Josep Sardà i Maria Roqueta.

Dimarts dia 22, per l'Antonio Sagalés Bruguera.

Dimecres dia 23, per en Joan Camps Gallach.

Dijous dia 24, per Maria Amanda Loureiro Pousada.

Divendres dia 25, per l'Ana Lara de la Torre.

Dissabte dia 26, per la Joana Ramos Delofeu.

Diumenge dia 27, a les deu del matí, per la Montserrat Mir Viñals. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels esposos Antoni Estevadeordal i Pepita Casas, i per en Josep Jiménez Bach en el 6è aniversari.

La col·lecta de diumenge passat dia 20 d'abril, va ser de 371,78€.

El salpàs és un d'aquests signes que fan visible la benedicció pasqual. És costum fer-ho durant els dies sants, evocant aquella sang de l'anyell pasqual espargida a les llindes de les cases dels hebreus que havia d'allunyar-ne l'àngel exterminador. Era el dia de Pasqua, just abans d'emprendre el camí de l'Èxode, el llarg camí que els havia de portar a la terra promesa. L'aigua barrejada amb sal i enclastada a la llinda evoca la força de Crist ressuscitat, que és la nostra Pasqua.